

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 4/2015 (11)

ISSN2353-3242

Wenus

Wcześniej kino, teraz planetarium

W NUMERZE:
Przemysław Puchalski
– przewodniczący
Okręgowej Komisji Rewizyjnej

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski
fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: poniedziałek – piątek w godzinach 8.00 – 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22

65-722 Zielona Góra

tel. 68 322 96 24

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Placówka Terenowa w Żarach:

ul. Bohaterów Getta 9-11 pok. 4

68-200 Żary, tel./fax. 68 475 33 55

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

- wydawnictwo samorządu zawodowego cztery razy w roku trafia do rąk najwyższej klasy fachowców w dziedzinie budownictwa. Swoim zasięgiem obejmuje całe województwo, a jego nakład to 3 tysiące egzemplarzy. Przedstawiane artykuły dotyczą m.in. aktualnie realizowanych inwestycji o kluczowym znaczeniu dla polskiej gospodarki, osiągnięć nauki w dziedzinie budownictwa, najnowszych technologii i materiałów, bezpieczeństwa w budownictwie, także problematyki samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Jeżeli chcą Państwo dotrzeć do naszych Czytelników z informacją o swoich produktach bądź usługach,

serdecznie zapraszamy do współpracy.

Okręgowa Rada LOIIB

W numerze

- 5 – 6 Nauka:** Wenus. Wcześniej kino, teraz planetarium
- 7 – 8 Organy Izby:**
Przemysław Puchalski – przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- 9 – 11 Inwestycje:** Budowa Bloku Gazowo-Parowego w PGE GiEK SA Oddział Elektrociepłownia Gorzów
- 12 – 15 Prawo budowlane:**
Zmiany w Prawie budowlanym w 2015 roku – przyspieszenie i uproszczenie procesu budowlanego
- 16 Z życia Izby:**
Kalendarium Izby (wrzesień – listopad 2015)
- 17 Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego:**
Harmonogram szkoleń 2016
- 18 – 19 Relacja:** Wycieczka techniczna LOIIB do Wrocławia
- 20 Fotoreportaż:**
Wycieczka techniczna LOIIB do Wrocławia

Koleżanki i Koledzy

Określona Ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa nazwa naszego samorządu zawodowego mogłaby sugerować, że naszymi członkami są wyłącznie inżynierowie budownictwa. Tak jednak nie jest. Statystyka za rok 2014 wskazuje, że z ogólnej liczby członków wynoszącej ponad 115 000 osób ponad 32 procent stanowią technicy, a 1,6 procent – majstrowie. Łatwo więc obliczyć, że jest to prawie 40 000 osób nieposiadających tytułu zawodowego inżyniera. I ten procent w nadchodzących latach wcale nie musi się zmniejszać. Bóiem w konsekwencji tzw. ustawy deregulacyjnej o uzyskanie uprawnień budowlanych ponownie mogą ubiegać się osoby posiadające tytuł zawodowy technika lub mistrza. Czy ta zmiana, rozszerzająca krąg osób mogących pełnić samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, wpłynie korzystnie na sektor budowlany, okaże się z biegiem czasu. Jako samorząd zawodowy wielokrotnie wyrażaliśmy swoje obawy związane zarówno z rozluźnieniem wymogów w zakresie posiadanego wykształcenia, jak i obniżeniem czasu wymaganej praktyki zawodowej. Dbałość o możliwie najlepsze przygotowanie zawodowe to przecież jeden z naszych podstawowych obowiązków. Dziś jednak funkcjonują już nowe uregulowania prawne w tym zakresie i jako samorząd zawodowy musimy się do tych uwarunkowań dostosować.

Działania prowadzone przez Izbę w tym zakresie obejmują m.in. zacieśnienie współpracy ze szkołami kształcącymi techników budownictwa. Podpisane zostały odpowiednie porozumienia z technikami budowlanymi w Gorzowie, Zielonej Górze oraz przygotowywane jest w Żarach. Chcielibyśmy, aby nawiązana współpraca przyczyniła się zarówno do wzrostu poziomu kształcenia, jak i większego zainteresowania kierunkami technicznymi wśród młodych ludzi. Bez takich działań za kilka lat może się okazać, że mimo poprawy koniunktury w budownictwie brak jest wystarczającej ilości absolwentów chętnych, by pracować w tym odpowiedzialnym i wymagającym zawodzie. A cytując tytuł artykułu jednego z opiniotwórczych dzienników, to „Budowlańcy będą wkrótce królami rynku pracy”. Prognoza ta odnosi się wprawdzie do zapotrzebowania w nadchodzących latach na pracowników sektora drogowego, ale należy mieć nadzieję, że stanie się udziałem nas wszystkich. Czego sobie i naszym członkom szczerze życzę.

Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17,

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: mgr inż. Andrzej Cegielnik – Przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, mgr inż. Zenon Pilarczyk – Rzecznik budowlany, mgr Emilia Kucharczyk – Sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Pozostali autorzy, którzy dotąd publikowali w biuletynie LOIIB: mgr inż. Krystyna Sibińska – Poset RP, dr inż. Anna Staszczuk, mgr Jarostaw Gil – Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska, Instytut Budownictwa, dr inż. Piotr Ziembicki – Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska, Instytut Inżynierii Środowiska, mgr inż. Agnieszka Harasimowicz – Lubuski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, mgr inż. Dariusz Drowing, prof. dr hab. inż. Antoni Matysiak – Uniwersytet Zielonogórski, dr inż. Elżbieta Grochowska – Uniwersytet Zielonogórski, dr hab. Dariusz A. Rymar – Dyrektor Archiwum Państwowego w Gorzowie, Józef Rybka, mgr inż. Halina Szamotulska – Oddział GDDKiA w Zielonej Górze, mgr inż. Jerzy Kaszyca – Rzecznik budowlany (architektura i urbanistyka), mgr inż. Józef Krzyżanowski – Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, mgr Artur Juszczyk – Asystent, Zakład Dróg i Mostów Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Jakub Marcinowski – Dziekan Wydziału Inż. Łąd. i Środ. Uniwersytetu Zielonogórskiego, dr Adam Wysokowski – Kierownik Zakładu Dróg i Mostów Uniwersytetu Zielonogórskiego, mgr inż. Wojciech Janik – Sekretarz Okręgowej Rady LOIIB, prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński, mgr inż. Mirosław Gruszecki – Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej, inż. Jacek Kasierski – Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB, dr inż. Józef Włosek, Robert Piotrowski – Członek zarządu Stowarzyszenia Promocji Kultury „Kamienica” w Gorzowie.

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów,

mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Axis VM

PROGRAM
DO ANALIZ
I WYMIAROWANIA
KONSTRUKCJI
BUDOWLANYCH

STAL | ŻELBET | FUNDAMENTY | DREWNO

Licencja bezterminowa

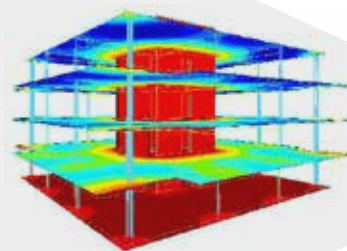
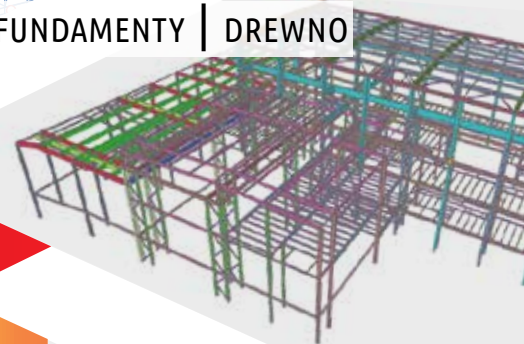
Brak subskrypcji

Zabezpieczenie kluczem USB

**Wymiarowanie wg Eurokodów
z załącznikami krajowymi**

Przetestuj pełną,
30-dniową wersję próbną
na www.axisvm.pl

**Analiza tarcz, płyt, powłok, prętów
już od 9 200 złoty netto**

Główny dystrybutor w Polsce:
GammaCAD sp. z o.o.

A: Romana Maya 1/102, 61-371 Poznań

T: 61 307 16 33

E: biuro@gammacad.pl

gammacad.pl | axisvm.pl

Wenus

Wcześniej kino, teraz planetarium

Wenus w Zielonej Górze – część Centrum Nauki Keplera – jedyny w zachodniej Polsce nowoczesny obiekt, którego celem jest propagowanie nauk ścisłych i przyrodniczych. Najnowsze planetarium w Polsce łączy w sobie centrum nauki i muzeum.

Planetarium powstało ze środków Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. To projekt, którego celem jest upowszechnianie nauk ścisłych. Jest ściśle powiązany ze Szlakiem Keplera – ma niedługo powstać, a jego sercem będzie właśnie Wenus. Kolejne automatyczne obserwatoria astronomiczne powstaną w Żaganiu, Witnicy, Świdnicy, Sulęcinie. Budowa Centrum to koszt 26,1 mln zł. Projekt otrzymał dofinansowanie z LRPO w wysokości 17,9 mln zł.

Jak zmieniło się kino w planetarium?

Nowy obiekt to efekt przebudowy dawnego Kina Wenus – w budynku został zmieniony układ stropów i konstrukcji przykrycia sali planetarnej. Dobudowano układ antresoli na foyer oraz wzbogacono budynek o układ fasad szklanych od strony wschodniej i zachodniej. Przez całą budynek przechodzi układ fasady szklanej potążonej ze świetlikiem (kierunek północno/południowy). Fasady od strony wewnętrznej budynku są wyposażone w układ przesłon roletowych. Ponadto w budynku wymieniono całość in-

stalacji elektrycznych, sanitarnych i wentylacyjnych, które sterowane są z jednego systemu BMS. Obiekt zyskał nową fasadę oraz całe zagospodarowanie terenu.

Ruchoma kopuła o średnicy 10 m i wysokości 5 m jest wykonana w podstawie z pierścienia kratowego-aluminiowego pokrytego blachą perforowaną

w formie łukowego ekranu. Całość zawieszona jest na czterech wciągarkach o nośności 1000 kg – każda jest sterowana z pulpitu. Do kopuły podwieszonych jest osiem projektorów, które wchodzi w skład całego systemu planetarnej sterowanego z pomieszczenia prezentera zlokalizowanego w górnej części sali, w osobnym pomieszczeniu. Jest to jedyna z trzech tego typu ruchoma, o tak du-

żej średnicy, kopuła na świecie. System planetarny zamontowała firma Sky-Skan, korzystająca z najnowocześniejszych technologii.

ją specjaliści z różnych dziedzin. Projekt współfinansowany był ze środków EWT.

Wenus – część Centrum Nauki Keplera

Sala planetarna wyposażona jest w 375 miejsc stanowiących funkcję sali konferencyjnej, w tym układ 93 miejsc systemu planetarnego usytuowanych pod kopułą z ruchomym oparciem pozwalającym komfortowo oglądać spektakl filmowy wyświetlany na kopule. Planetarium Wenus stanowi część Centrum Nauki Keplera, w skład którego wchodzi otwarte we wrześniu tego roku Centrum Przyrodnicze. Znajdują się w nim ekspozycje stałe i czasowe. Stała ekspozycja to stanowiska interaktywne, które odnoszą się do różnych dziedzin nauki: fizyki, biologii, nauki o człowieku i Ziemi. W zgłębianiu przyrodniczych tajemnic pomaga-

Na początek przygotowano wystawę poświęconą Układowi Słonecznemu, meteorytom oraz Johannesowi Keplero- wi – swojemu patronowi. W Budyńku znajduje się także Sala Lotów Kosmicz-

nych. W podziemiach na odwiedzających czeka Jaskinia Światta, gdzie można zgłębiać tajniki fizyki i astronomii. Sercem tego miejsca jest jednak sala planetarna.

Co do zobaczenia w planetarium?

W holu planetarium aktualnie jest do obejrzenia wystawa interaktywna Magic Planet – można zapoznać się z widokiem planet układu słonecznego. Co ciekawe, dla każdej są wagi – dzięki nim można dowiedzieć się, ile zwiedzający będzie ważył gdy tylko znajdzie się na Marsie, Jowiszu czy Saturnie. Ponadto przy wszystkich stacjach na ekranie są podstawowe informacje o planecie. Także teraz w Wenus jest prezentowana wystawa meteorytów – na jednym ze stanowisk można porównać meteoryt kamienny z żelaznym. Z kolei w Jaskini Światta na ośmiu interaktywnych stanowiskach można przeprowadzić doświadczenia optyczne.

W Sali Lotów Kosmicznych prowadzone są zajęcia dla grup szkolnych – do dyspozycji uczniów jest ponad 30 komputerów oraz wirtualny teleskop. Główna sala dawnego kina Wenus teraz jest wyposażona w kopułę, na której prezentowane są filmy – do obejrzenia jest sześć, również w technologii 3D. Tematyka? Przede wszystkim astronomia, ale również historia lotnictwa.

Planetarium Wenus oraz Centrum Przyrodnicze tworzą Centrum Nauki Keplera, które podlega Zielonogórskiemu Ośrodkowi Kultury.

oprac. na podstawie materiałów wykonawcy, Skanska S.A.
Adam Oziewicz
fot. Planetarium Wenus (Tomasz Pastyrzyk)

Okres realizacji przebudowy: od 14 lutego do 11 września 2015 roku
Generalny Projektant: ARCUS – Consult Zielona Góra
Projektant: Paweł Gołębiewski
Wykonawca: Skanska S.A.
Inwestor: Zielonogórski Ośrodek Kultury
Koszt przebudowy: około 26 mln zł
Oficjalny termin otwarcia: 22 października

Przemysław Puchalski

– przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej

Cykl wywiadów z przewodniczącymi organów Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W tym wydaniu rozmowa z Przemysławem Puchalskim.

Adam Oziewicz: Komisja Rewizyjna LOIIB – kluczowe działania organu?

Przemysław Puchalski: – Do zadań Okręgowej Komisji Rewizyjnej należy kontrola działalności statutowej, finansowej i gospodarczej okręgowej izby, także składanie sprawozdań okręgowemu zjazdowi izby oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej, a także najważniejsze – wystąpienie z wnioskiem o udzielenie absolutorium okręgowej radzie izby podczas okręgowego zjazdu delegatów. Zatem można powiedzieć, że komisja rewizyjna w samorządzie zawodowym stanowi pewnego rodzaju analogię do rady nadzorczej w spółce.

To swego rodzaju organ kontrolny, zatem kogo kontroluje komisja rewizyjna LOIIB?

– Kontrola prowadzona przez komisję jest dość szerokim pojęciem, obejmuje bowiem całe spektrum działalności izby. Kontrola poddawane są przede wszystkim na bieżąco sprawy finansowe i gospodarcze prowadzone przez okręgową radę, a także podejmowane przez nią uchwały. Kontrole można podzielić na planowane lub, w wyjątkowych wypadkach, doraźne. Kontrole planowane obejmują badania dokumentów finansowych i ich zgodności z założeniami polityki finansowej, regulaminami oraz założeniami budżetowymi.

Kontrola uchwał polega na sprawdzeniu ich zgodności ze statutem oraz regulaminem działalności okręgowych rad. Ponadto kontrolą objęte są działania komisji problemowych powołanych przez radę (Komisja Pomocy Finansowej, Komisja ds. Dofinansowania Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń, Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego, Komisja ds. Etyki, Komisja Prawno-Regulaminowa, Komisja ds. Zakupów, Komisja ds. Współpracy z Zagranicą). Jak już wspominałem, kontrola działalności rady odbywa się w trakcie bieżących kontroli zaplanowanych w rocznym cy-

mgr inż. Przemysław Puchalski, przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej LOIIB, na tej funkcji zastąpił inż. Stanisława Bacha. Wcześniej przez jedną kadencję był sekretarzem Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Członek LOIIB od roku 2006. Z wykształcenia inżynier budownictwa w specjalności konstrukcje budowlane. W roku 2003 ukończył Politechnikę Poznańską. Pracę w budownictwie rozpoczął od praktyki wykonawczej, przy budowie hali sportowej przy I Liceum, którego jest absolwentem. Dalszej praktyki nabierał podczas prac przy budowie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Bulwaru Zachodniego oraz Zakładu Karnego w Gorzowie. Od roku 2007 rozpoczął prace w projektowaniu konstrukcyjno-budowlanym. Zainteresowaniem zawodowym objął w szczególności projektowanie oraz oceny istniejących budynków i budowli. Jednym z ostatnich ciekawych zadań projektowych, jakie wykonywał, było zabezpieczenie i wzmocnienie silnie wychylonego odcinka murów obronnych. Pracę zawodową oraz działalność w samorządzie stara się łączyć z życiem rodzinnym oraz aktywnością sportową.

klu, a pod koniec każdego pełnego roku rozliczeniowego (od 1 stycznia do 31 grudnia) kontrolowane są także pozostałe organy okręgowej izby (poza Okręgową Radą są to Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny oraz Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna).

Kto w tej kadencji wchodzi w skład komisji?

– W skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej wchodzi sześciu członków: przewodniczący, zastępca przewodniczącego – kol. Antoni Sokółowski, sekretarz

– kol. Przemysław Błoch oraz trzech członków: kol. kol. Jacek Kolan, Antoni Sawicki i Władysław Wierzbicki. Potowa członków komisji ma wieloletnie doświadczenie w pracy komisji, druga potowa w roku 2014 rozpoczęła kadencję.

Jak często obraduje komisja?

– Spotkania komisji uregulowane są przez regulamin, który określa minimalną liczbę spotkań raz na kwartał. W takich cyklach odbywają się posiedzenia oraz wymienione wcześniej kontrole, w których uczestniczą wszyscy członkowie komisji. Przewodniczący komisji uczest-

Wspomnienie o Włodzimierzu Stachowiaku (1960 – 2015)

Są chwile, gdy stajemy bezradnie wobec wiadomości, która niespodziewanie nas poraża. Nie możemy zrozumieć: dlaczego? Ktoś, kogo znamy od lat, jest w wieku najwyższej aktywności zawodowej, ma tyle planów osobistych i zawodowych, nigdy nie skarżył się na stan zdrowia... nagle odchodzi. Trudno podsumować życie, które nagle zgasto. Jeszcze tyle miało się wydarzyć, ciągle mieliśmy jakieś problemy do rozwiązania. Spotykaliśmy się prawie codziennie, dyskutowaliśmy godzinami, głównie o problemach zawodowych, ale też o osobistych, lokalnych i o wszystkim. Teraz nastąpi cisza – coś niewyobrażalnego. Włodek urodził się 5 maja 1960 roku w Skwierzynie w rodzinie wojskowej. W 1969 roku wraz z rodzicami przeniósł się do Krosna Odrzańskiego. Ukończył miejscowe liceum ogólnokształcące i podjął studia na Wydziale Budownictwa ówczesnej Politechniki Zielonogórskiej, które ukończył po latach już na Uniwersytecie Zielonogórskim. Pracę zawodową rozpoczął 15 sierpnia 1985 roku w Urzędzie Miasta i Gminy Krosno Odrzańskie. Zajmował się planowaniem przestrzennym i wydawaniem pozwoleń na budowę tzw. osobom fizycznym. Wówczas kierownikiem Wydziału Planowania i Urbanistyki był dobry fachowiec, mgr inż. arch. Henryk Dziatkowski. Jako nowo przyjęty pracownik do administracji, Włodek musiał odbyć tzw. aplikację administracyjną, która kończyła się egzaminem po zaliczeniu stażu w Urzędzie Wojewódzkim w Zielonej Górze. Prawo administracyjne odtąd było jego mocną stroną. Gdy w wyniku reorganizacji administracji terenowej powstały Urzędy Rejonowe, od 1 września 1990 roku Włodek, podobnie jak inni inspektorzy

ds. budownictwa w gminach, wraz z prowadzonymi aktami został przekazany do Urzędu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim. Pracował w Wydziale Budownictwa, Ochrony Środowiska i Rolnictwa, na czele którego stał wtedy inż. Leszek Kobiela. Przygotowywał pozwolenia na budowę i sprawował nadzór budowlany dla części Rejonu, a później Starostwa Powiatowego w Krośnie Odrzańskim. Gdy 1 stycznia 1999 roku powstały Powiatowe Inspektoraty Nadzoru Budowlanego, po przejściu procedur przewidzianych prawem, Włodek Stachowiak został powołany na stanowisko Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie Odrzańskim. Funkcję tę pełnił nieprzerwanie (jako jeden z dwóch PINB w woj. lubuskim) do chwili obecnej. Był powszechnie lubiany. W wielu sprawach wyznaczał standardy postępowania. A nie była to praca łatwa. Znana jest powszechnie nasza, jako spoteczeństwa, niechęć do przestrzegania prawa, prób jego omijania. Ciągłe zmiany przepisów i wielość interpretacji nie ułatwiały pracy. Egzekwując obowiązujące prawo, wielokrotnie narażał się inwestorom, którzy mieli mu za złe, że, mając środki finansowe, nie mogą robić, co chcą i muszą przestrzegać przepisów. Powszechnie znany jest fakt, że niektórzy próbują wykorzystywać Prawo budowlane do rozgrywek międzyludzkich, stąd wiele donosów. Włodek potrafił wyczuć intencje donoszącego i prawidłowo zdefiniować problem. Swego czasu znany był przypadek samowoli budowlanej popełnionej przez Burmistrza niemieckiego Guben. Burmistrz bez żadnych uzgodnień postawił most nad graniczną Nysą Łużycką. Pani wojewoda uważała, że winę ponosi Powiatowy In-

spektor Nadzoru Budowlanego. Sprawa musiała być zatwierdzona na szczepku międzyrządowym w formie aneksu do traktatu granicznego. Burmistrz stracił wtedy stanowisko. Włodek dużo zrobił na rzecz środowiska zawodowego. Przypomnę tu wrześnie spotkanie służb nadzoru budowlanego województwa lubuskiego z okazji Święta Budowlanych, które zorganizował z Lubuskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego – Agnieszką Harasimowicz. Miał też pasje sportowe. Działał jako prezes Klubu Sportowego Gier Umysłowych „Tęcza” w Krośnie Odrzańskim. Szukał sponsorów, organizował turnieje szachowe dla uczniów. Cieszył się, że uczestnicy turniejów zapamiętują całe sale. Dbał, aby każdy uczestnik i opiekun otrzymał upominek, nagrodę. Włodek Stachowiak pozostawił żonę Jolantę, syna Tomasza (18 l.) i córkę Kingę (16 l.). Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

mgr inż. Zenon Pilarczyk

dokończenie ze str. 7

niczy dodatkowo w posiedzeniach okręgowej rady z głosem doradczym. Raz do roku członkowie komisji biorą udział w naradzie szkoleniowej organizowanej przez Krajową Komisję Rewizyjną.

Co można powiedzieć o relacjach komisji rewizyjnej z innymi organami LOIB?

– Stosunek kontrolowany – kontrolu-

jący może rodzic pewnego rodzaju napięcia między organami, zwłaszcza biorąc pod uwagę niezależność każdego z organów i pionowy system nadzoru (to organ krajowy nadzoruje organ okręgowy). Do tej pory jednak nie zdarzyło się, aby wystąpiły jakieś problemy. W protokołach z kontroli pojawiają się zalecenia, do których organ kontrolowany powi-

nien się odnieść. Oczywiście nie powinniśmy zagłębiać się w sprawy merytoryczne organów, które są samodzielne, kontrola ma sprawdzić zgodność działania organu ze statutem oraz regulaminem. W praktyce zalecenia powinny usprawniać lub porządkować działalność kontrolowanego organu.

Dziękuję.

Budowa Bloku Gazowo-Parowego w PGE GiEK SA Oddział Elektrociepłownia Gorzów

Początki zastosowania w energetyce technologii gazowo-parowej datuje się na lata siedemdziesiąte ubiegłego stulecia. W Polsce pierwszy taki blok oddany został do użytku w 1999 roku właśnie w Elektrociepłowni Gorzów. Teraz powstaje kolejny.

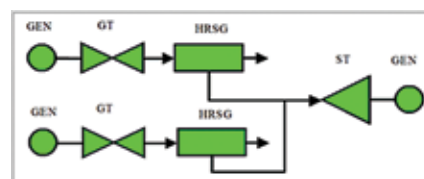

Układ gazowo-parowy jest połączeniem układu maszyny gazowej (np. turbiny gazowej lub silnika tłokowego) i maszyny parowej (turbiny parowej). Taki zestaw „kombi” ma lepszą sprawność niż sama klasyczna turbina parowa. W bloku kombinowanym turbina spalinowa napędza generator, a jej gorące spaliny, zawierające ok. 75 proc. niezużytego powietrza, doprowadzone są do kotła odzysknicowego, w którym tanie paliwo (np. gaz ziemny) spala się z wykorzystaniem tlenu zawartego w spalinach. Para wytworzona w kotle napędza turbinę parową połączoną z drugą prądnicą.

Układ, który aktualnie jest budowany w PGE GiEK SA Oddział Elektrociepłownia Gorzów, to blok gazowo-parowy SCC800 (praca w cyklu kombinowanym CHP) o podstawowych urządzeniach:

- dwa turbozespoły gazowe typu SGT-800 (GT),
- dwa kotły odzysknicowe (HRSG),
- turbozespół parowy upustowo-kondensacyjny (ST),
- trzy generatory (GEN).

Wysoki stopień automatyzacji, z automatycznymi sekwencjami rozruchu i odstawienia, zapewnia automatyczną i bezpieczną eksploatację bloku. Rejestracja parametrów, kompresja i przechowywanie parametrów w historycznej bazie danych zapewnia możliwość oceny realizowanych procesów. Szereg możliwości prezentacji pozwala na przegląd danych zarówno historycznych, jak i w czasie rzeczywistym, przegląd statystyk eksploatacyjnych lub analizę trendów wybranych historycznych okresów pracy.

Rys. Schemat ideowy bloku gazowo-parowego budowanego obecnie w Gorzowie Wlkp.

Wartości podstawowych parametrów bloku

- Sprawność produkcji energii elektrycznej netto (w trybie kondensacji): min. 52 proc.
- Sprawność całkowita bloku netto (w trybie ciepłowniczym z max. mocą cieplną w wodzie gorącej): min. 83 proc.

- Poziom niezawodności eksploatacyjnej będzie sprawdzany po upływie każdych 12 miesięcy eksploatacji Bloku. Rozpoczęcie obliczania Współczynnika Niezawodności następuje z chwilą podpisania Protokołu Przekazania Bloku do Eksploatacji. Gwarantowana niezawodność bloku: w pierwszym roku eksploatacji: 93 proc., w drugim roku eksploatacji: 95 proc.
- Oddziaływanie na środowisko. Nowy Blok Gazowo-Parowy zastąpi dwa kotły węglowe. Wykorzystanie gazu spowoduje zmniejszenie emisji szkodliwych substancji do atmosfery oraz wyeliminuje konieczność składowania stałych odpadów paleniskowych na składowisku w Janczewie. Gwarantowane przez wykonawcę inwestycji (Siemens) poziomy emisji z eksploatowanego bloku będą zgodne z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE oraz polskimi przepisami w sprawie standardów emisyjnych z instalacji.

Parametry i opis urządzeń

Turbiny gazowe: typ – Siemens / SGT-800, moc znamionowa brutto – 50 MW, prędkość obrotowa – 6600 obr./min, zużycie gazu – 23 364 Nm³/h, sprawność brutto – 38 proc., temperatura spalin – 547 °C. Turbina gazowa przetwarza energię chemiczną dostarczaną w paliwie na energię cieplną. Konwersja ta ma miejsce w komorze spalania, w której paliwo mieszane jest ze sprężonym powietrzem z wylotu sprężarki i spalane. Część energii cieplnej jest przekształcana w energię mechaniczną w części turbinowej, która napędza sprężarkę oraz generator prądu zmiennego. Znacząca część energii cieplnej opuszcza jako gorące spalin.

Turbina gazowa Siemens STG-800 jest najnowocześniejszą jednowałową turbiną gazową, wyposażoną w niskoemisyjne palniki z suchym spalaniem, które zapewniają niski poziom emisji NO_x. Wykorzystanie gazu powoduje, że w spalinach praktycznie nie występują tlenki siarki i pył, co bezpośrednio przekłada się na jakość powietrza w mieście. Turbozespoły gazowe wyposażone są we wszystkie systemy, które są wymagane do zapewnienia sprawnej, bezpiecznej i niezawodnej eksploatacji.

Rys. Przekrój Turbiny SGT-800

Turbina parowa: typ – Siemens SST upustowo-kondensacyjna o wysokiej elastyczności pracy, moc elektryczna brutto przy pracy kondensacyjnej – około 38 MWe, moc elektryczna czynna na zaciskach generatora (maksymalna moc ciągła) – 43,3MW, moc cieplna stacji ciepłowniczej (wymenników ciepłowniczych zasilanych z upustów turbiny łącznie z podgrzewaczem wody grzewczej w kotle odzyskowym) – około 90MWt, sprawność wewnętrzna turbiny dla warunków normalnych – 79 proc. Turbina parowa Siemens SST-400, zaprojektowana z zastosowaniem nowoczesnej i sprawdzonej technologii, wyposażona jest w urządzenia, które są wymagane do zapewnienia sprawnej, bezpiecznej i niezawodnej eksploatacji.

Kotły odzysknicowe (HRSG) odzyskujące ciepło ze spalin wylotowych z turbiny gazowej są dwuciśnieniowymi, walczkowymi kotłami z cyrkulacją naturalną, wyposażonymi w króćce: wlotowy i wylotowy, oraz kominy (H=50m, Ø3m). Żywotność: 200 000 h, wymagania dotyczące hałasu: 1 m od obudowy kotła – max 85dB(A), w polu dalekim są spełniane poprzez wykorzystanie tłumika zainstalowanego na króćcu wylotowym kotła odzyskowego. Kotły dostosowane są do cyklicznej pracy całego bloku, optymalnego w przypadku pracy na wydzieloną część sieci. Aby jeszcze bardziej zwiększyć sprawność urządzeń, przed wlotem spalin do komina zainstalowany jest podgrzewacz wody sieciowej (ekonomizer). Para wysokoprężna i niskoprężna wytwarzana przez kotły odzyskowe jest doprowadzana do turbiny parowej, gdzie jest rozprężana, a jej energia przekształcona na energię mechaniczną wykorzystywana

jest do obracania wału generatora.

Generatory są urządzeniami do przekształcania energii mechanicznej turbin gazowych i turbiny parowej w energię elektryczną. To czterobiegunowe, trójfazowe urządzenia synchroniczne z bezpośrednio napędzanymi bezszczotkowymi wzbudnicami. Bezszczotkowy układ wzbudzenia zapewnia niezawodną pracę przy minimalnej obsłudze i pozwala na pracę bez ryzyka iskrzenia. Generator jest chłodzony powietrzem za pomocą chłodnic powietrze-woda i wyposażony jest w grzałki elektryczne pracujące na postoju. Generatory turbozespołów gazowych, typ – AMS 1250A LM, znamionowa moc pozorna 63,250 MVA, znamionowa moc czynna 53,762 MW, prąd znamionowy 3334 A. Generator turbozespołu parowego – typ - AMS 1250ALG 4L BS, znamionowa moc pozorna 50,54 MVA, znamionowa moc czynna 40,43 MW, prąd znamionowy 2653 A.

Rys. Przekrój generatora AMS

Transformatory blokowe typ: TONR-La 60000/110. Dla bloku są to trzy transformatory trójfazowe, dwuuzwojeniowe z rdzeniami i uzwojeniami zanurzonymi w oleju. Podstawową funkcją transformatorów blokowych jest wyprowadzenie mocy z generatorów poprzez szyny elektrociepłownicze i rozdzielnie 110kV do sieci przesyłowej 110 kV. Transformatory są dobierane z uwzględnieniem mocy z odpowiednio turbiny gazowej i parowej dla różnych warunków otoczenia.

Aktualne zaawansowanie prac

Obecnie (informacja z połowy listopada) trwają prace wykończeniowe budynku głównego bloku gazowego, w którym zainstalowane zostały turbozespoły i kotły odzysknicowe z przynależnymi urządzeniami pomocniczymi. Wykonano próby ciśnieniowe kotłów. Sukcesywnie

wykonywane są próby ciśnieniowe instalacji rurociągowych. Trwają prace budowlane i elektryczne wewnątrz budynku elektrycznego. Dokończono montaż instalacji chłodni wentylatorowych. Trwają prace związane z wyprowadzeniem mocy z nowego bloku, tj. montaż rozdzielni 110/10 kV GIS. Wykonano montaż rozdzielni GIS, rozpoczęto prace związane z ułożeniem kabla wysokiego napięcia łączącego rozdzielnicę z rozdzielnią sieci przesyłowej 110 kV. Poza terenem budowy bloku wybudowany został gazociąg przyłączeniowy. Wykonano „zagazowanie całej instalacji: rurociąg wraz ze stacją redukcyjną”.

Podstawowe informacje na temat zasilania i odbioru energii (dane dla gazociągu przyłączeniowego)

W nowym bloku wykorzystywane będą dwa paliwa:

- gaz ziemny zaazotowany (do zasilania podstawowego),
- gaz ziemny wysokometanowy (do celów rozruchowych oraz do pracy nBGP przy mieszance gazów w dowolnej proporcji, a w okresie postoju kopalni gazu zaazotowanego będzie możliwa praca nBGP na gazie wysokometanowym).

Ad. a) Głównym paliwem bloku będzie gaz ziemny Ln (zaazotowany), który będzie dostarczany dla potrzeb budowanego bloku odejściem technicznym z rurociągu gazu Ln, który został wybudowany na potrzeby pracującego od 1999 roku bloku gazowo-parowego GT8C. Gaz zaazotowany Ln pochodzi z Kopalni Ropy

i Gazu Dębno (złoże BMB) i Międzychód (złoże LMG). Dostarczany jest do istniejącej stacji redukcyjno-pomiarowej przy granicy Elektrociepłowni Gorzów.

Ad. b) Paliwem uzupełniającym bądź alternatywnym będzie gaz wysokometanowy z grupy E, który będzie dostarczany budowanym gazociągiem przyłączeniowym gazu E wysokiego ciśnienia – MOP 6,3MPa, PN100 o średnicy nominalnej DN300mm, stal o długości ok. 4 km. Przedmiotowy gazociąg zapewni przepływ gazu pomiędzy wybudowanymi na potrzeby bloku stacjami gazowymi: stacją regulacyjno-pomiarową (SRgP) k. Janczewska obsługiwaną przez OGP GAZ SYSTEM S.A. a stacją redukcyjno-pomiarową (SRdP) obsługiwaną przez PGE GiEK SA Oddział Elektrociepłownia Gorzów. Stacja redukcyjno-pomiarowa o przepustowości 31500 Nm³/h, MOP 6,3 MPa, zasilająca blok parowo-gazowy zlokalizowana jest na terenie PGE GiEK S.A. Oddział Elektrociepłownia Gorzów obok stacji redukcyjnej gazu zaazotowanego.

Krótki opis prac rozruchowych

Rozruch bloku oznacza okres realizacji prac następujący po montażu urządzeń i układów bloku, w którym przeprowadzane są czynności prowadzące do sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania wszystkich urządzeń i układów wybudowanego bloku. Rozruch bloku będzie prowadzony przez profesjonalną firmę rozruchową, zatrudnioną przez wykonawcę, przy współudziale przedsta-

wicieli zamawiającego, czyli PGE GiEK SA Oddział Elektrociepłownia Gorzów. Wykonawca rozruchu przeprowadzi rozruch technologiczny, który doprowadzić powinien do spełnienia przez blok wszystkich założeń i parametrów projektowych, a w szczególności wielkości Parametrów Gwarantowanych – zapisanych w kontrakcie.

Prace rozruchowe wykonywane są w oparciu o uzgodnione z zamawiającym przynależne Instrukcje, szczegółowy program i harmonogram rozruchu.

oprac. Adam Oziewicz
(na podstawie materiałów PGE GiEK S.A.)

Zmiany w Prawie budowlanym w 2015 roku

– przyspieszenie i uproszczenie procesu budowlanego

Rok 2015 przyniósł inwestorom wiele zmian w ustawie Prawo budowlane (uPb). Zamierzeniem ustawodawcy było, aby nowe przepisy znacznie ograniczyły drogę administracyjną w ciągu całego procesu budowlanego.

Szybszy ma być proces uzyskiwania pozwolenia na budowę, jak i w formie zgłoszenia w przypadku milczącej zgody. Proces budowlany w wyniku nowelizacji ma być usprawniony przez zniesienie obowiązku uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę w stosunku do niektórych obiektów budowlanych. Do najważniejszych zmian należy zaliczyć:

- zniesienie obowiązku uzyskiwania pozwolenia na budowę i przebudowę typowego domu jednorodzinnego, którego obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których został zaprojektowany;
- rozszerzenie katalogu obiektów niewymagających uzyskania pozwolenia na budowę oraz w odniesieniu do niektórych zwiększenie powierzchni zabudowy, m.in. takich jak: wolno stojących garaży, altan oraz przydomowych ganków i oranżerii, ogrodów zimowych o powierzchni zabudowy do 35 mkw., wolno stojących parterowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 mkw.;
- ograniczenie zasady, że roboty budowlane można rozpocząć na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę domu – oznacza to, że jeśli inwestor jest jedyną stroną postępowania administracyjnego, decyzja o pozwoleniu nie musi być ostateczna (zasada wykonalności decyzji). Inwestor zyskuje tutaj 14 dni;
- ograniczenie obowiązkowych elementów projektu budowlanego przez likwidację obowiązku dołączania do niego oświadczeń o zapewnieniu dostaw energii, wody, ciepła, gazu, odbioru ścieków oraz o warunkach przyłączenia obiektu do sie-

ci wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych, elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, jak również oświadczenia zarządcy drogi o możliwości potężenia działki, na której będzie obiekt, z drogą publiczną (z wyjątkiem dróg wojewódzkich i krajowych);

- w przypadku wystąpienia braków formalnych we wniosku o pozwolenie na budowę, organ administracji będzie musiał wezwać inwestora do ich uzupełnienia na podstawie przepisu art. 64§ 2 Kpa, w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku, natomiast w przypadku braków materialnych stosuje się regulacje zawarte w art. 35 ustawy Prawo budowlane, a dotyczy to braków w projekcie budowlanym – organ występuje do inwestora postawienie o ich uzupełnienie;
- zniesienie terminu 7-dniowego przed rozpoczęciem robót budowlanych na zawiadomienie właściwego organu o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, dla których wymagane jest pozwolenie na budowę, zgłoszenie budowy obiektów z projektem budowlanym lub zgłoszenie przebudowy obiektów z projektem budowlanym. Pozostawiono obowiązek zawiadomienia o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych organu nadzoru budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem – co umożliwi rozpoczęcie robót budowlanych z chwilą złożenia w organie nadzoru budowlanego zawiadomienia;
- skrócenie z 21 do 14 dni czasu oczekiwania na tak zwaną „milczącą zgodę” na użytkowanie obiektu niewymagającego pozwolenia na użytkowanie,

tylko zawiadomienia organu o zakończeniu budowy (warunek: brak sprzeciwu organu);

- rozszerzenie katalogu obiektów oddawanych do użytkowania na podstawie zawiadomienia organu o zakończeniu budowy, do których należą takie obiekty jak: warsztaty rzemieślnicze, stacje obsługi pojazdów, myjnie samochodowe i garaże do pięciu stanowisk włącznie, obiekty magazynowe, budynki składowe, chłodnie, hangary i wiaty, a także budynki kolejowe: nastawnie, podstacje trakcyjne, lokomotywownie, wagonownie, strażnice przejazdowe i myjnie taboru kolejowego, place składowe, postojowe i parkingi, stawy rybne, jazyzy, wały przeciwpowodziowe, opaski i ostrogi brzegowe oraz rowy melioracyjne;
- w przypadkach samowoli budowlanych wprowadzenie możliwości stosowania ulg podatkowych w zakresie opłat legalizacyjnych, a także możliwość częściowego lub całkowitego ich umorzenia na podstawie ustawy – Ordynacja Podatkowa.

W 2015 roku w uPb uszczegółowiono takie pojęcia jak „obiekt budowlany”, „budowla” oraz „obszar oddziaływania obiektu” i dokonano poprawek porządkowych wynikających ze zmian wprowadzonych innymi ustawami.

Uproszczenie i skrócenie, w wyniku nowelizacji ustawy, procedury budowlanej, przez zniesienie wymogu uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do budowy i przebudowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których zostały zaprojektowane, spowodowało konieczność określenia ob-

szaru oddziaływania obiektu, albowiem o statusie strony decydować będą granice obszaru oddziaływania projektowanego obiektu budowlanego. Stąd też ustawodawca zabezpieczył interesy osób trzecich regulacją w art. 5 ust. 1 pkt 9 – zobowiązującą poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej.

Ponadto określenie w projekcie budowlanym „obszaru oddziaływania obiektu” stanowi dodatkowy, podstawowy obowiązek projektanta. Zadanie to nie tylko jest odpowiedzialne, ale i często trudne, przede wszystkim ze względu na możliwości różnorodnej interpretacji powszechnie obowiązującego prawa.

Należy zwrócić uwagę, że ustawodawca w art. 29 i 30 uPb zróżnicował katalog obiektów i robót niewymagających pozwolenia na budowę. Inwestor ma możliwość realizacji budowy i robót budowlanych na podstawie:

- zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej o zamierzeniu budowy lub robót budowlanych;

- zgłoszenia z projektem budowlanym lub
- możliwość wykonywania budowy i robót budowlanych bez pozwolenia na budowę oraz bez zgłoszenia.

Regulacje takie jak: budowa lub wykonywanie robót budowlanych na zgłoszenie i wykonywanie budowy obiektu lub robót niewymagających zgłoszenia funkcjonowały w ustawie i inwestorzy korzystali z tych możliwości. Nową regulacją jest zwolnienie niektórych obiektów budowlanych z uzyskania pozwolenia na budowę, ale wymagane jest tzw. zgłoszenie z projektem budowlanym.

Zgłoszenia z projektem budowlanym wymaga: 1) budowa lub przebudowa budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których obszar oddziaływania mieści się w całości na działce lub działkach, na których zostały zaprojektowane, 2) budowa wolno stojących parterowych budynków stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 mkw. oraz 3) budowa sieci: a) elektroenergetycznych obejmujących napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV, b) wodociągowych, c) kanalizacyjnych, d) cieplnych, e) telekomunikacyjnych (art. 29 ust.1 pkt 1a,2b, 19a

i ust. 2 pkt 1b oraz art. 30 ust. 4a).

Do zgłoszenia z projektem budowlanym stosowane są wymagania określone w art. 33 ust.2 pkt. 1-4 z uwzględnieniem art. 35, czyli muszą być spełnione wymagania formalne takie jak przy wniosku o wydanie pozwolenia na budowę, a także wymagania wynikające z prawa materialnego, czyli uPb w zakresie wymagań dla projektu budowlanego.

Zniesiony został obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę w przypadku wykonywania robót na obszarze wpisanym do rejestru zabytków – wymagane jest dokonanie zgłoszenia, przy czym do zgłoszenia należy dołączyć pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków wydane na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Jednocześnie na podstawie art. 30 ust.1a – inwestorowi pozostawiono prawo wyboru, bowiem zamiast dokonania zgłoszenia budowy obiektów, o których mowa w art. 30 ust.1, może wystąpić o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

W katalogu zwolnionych obiektów

i robót budowlanych zarówno z uzyskania pozwolenia na budowę, jak i zgłoszenia organowi o zamiarze budowy lub robót budowlanych uwzględniono dodatkowo szereg obiektów i robót. Na wagę zastępuje propozycja budowy bez jakichkolwiek pozwoleń i zgłoszeń m.in. takich obiektów jak: wiaty do 50 mkw. na działkach zabudowy mieszkaniowej, wiaty peronowe, poligonowe obiekty budowlane na terenach zamkniętych, instalacje elektroenergetyczne, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne i telekomunikacyjne wewnątrz budynku.

O ile prawie wszystkie obiekty budowlane czy roboty budowlane zwolnione z uzyskania jakichkolwiek pozwoleń nie wzbudzają zastrzeżeń, to kwestia zwolnienia z uzyskania jakiegokolwiek zgody na wykonanie instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych wewnątrz budynku budzi wiele wątpliwości. W świetle nowego brzmienia art. 29 ust.1 pkt 27 i art. 30, co do zasady, rozpoczęcie budowy wyżej wymienionych instalacji nie jest uwarunkowane uprzednim nabyciem uprawnienia publiczno-prawnego do jej wykonania, na podstawie uzyskanego pozwolenia na budowę, czy też przyjęcia zgłoszenia. Jednakże należy pamiętać, że w uPb mamy inne regulacje, w świetle których inwestor nie może żądać, a projektant nie może sobie pozwolić na sporządzenie projektu obiektu budowlanego bez instalacji wewnątrz budynku, jeżeli funkcja tego budynku będzie wymagała zastosowania odpowiednich instalacji i urządzeń. Regulacje ograniczające możliwość sporządzenia projektu budowlanego budynku bez instalacji i urządzeń wewnątrz budynku zawarte są w definicji obiektu budowlanego: cyt. „obiekt budowlany – należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych”. Między innymi będą to budynki mieszkalne, użyteczności publicznej, produkcyjne itd., które ze względu na swoją funkcję, muszą być wyposażone w niezbędne instalacje i urządzenia.

Następną regulacją zawartą w art. 5 uPb, wymuszającą na projektancie za-

projektowanie obiektu, zapewniając spełnienie przez obiekt budowlany oraz związane z nim urządzenia budowlane, podstawowych wymagań dotyczących w pierwszej kolejności bezpieczeństwa: konstrukcji, pożarowego, użytkowania. Kolejnymi podstawowymi wymaganiami, których spełnienie jest niezbędne, są odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochrony środowiska, ochrony przed hałasem i drganiami, odpowiednia charakterystyka energetyczna budynku oraz racjonalizacja użytkowania energii. W zależności od przeznaczenia obiektu budowlanego powinien on spełniać odpowiednie warunki użytkowe, a zatem w szczególności muszą one zostać spełnione w zakresie zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz, odpowiednio do potrzeb, w energię cieplną i paliwa przy założeniu efektywnego wykorzystania tych czynników, a także w zakresie usuwania ścieków, wody opadowej i odpadów.

W przypadku konieczności uzyskania pozwolenia na budowę orzecznictwo sądowe wskazuje, że pozwolenie na budowę w świetle art. 33 ust.1 uPb, dotyczy całego zamierzenia budowlanego w zakresie jednego obiektu i jeżeli chociażby część tego zamierzenia obejmowała roboty budowlane, mieszczące się w katalogu art. 29-30 uPb., to pozwolenie na budowę winno i tak obejmować całe zamierzenie budowlane w sytuacji, gdy zamierzenie to nie może samodzielnie funkcjonować bez tej części zgodnie ze swoim przeznaczeniem.

Reasumując powyższe, każdy projektant powinien sporządzić projekt budynku ze wszystkimi jego elementami (w tym instalacje w budynku) wymaganymi w zależności od jego przeznaczenia, a żaden organ nie powinien zatwierdzić projektu budowlanego bez wymaganych instalacji i urządzeń, jeżeli są niezbędne w budynku ze względu na jego przeznaczenie.

Ustawodawca w nowelizacji uPb zdyscyplinował organy administracji architektoniczno-budowlanej i organy nadzoru budowlanego, stosując obligatoryjne terminy. Doprecyzowano sposób obliczania terminu na wniesienie sprzeciwu w drodze decyzji administracyjnej od zgłoszenia zamiaru realizacji robót budowlanych, w tym z projektem budow-

lanym, a także od zgłoszenia zakończenia robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Za dzień nadania decyzji w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo w przypadku, o którym mowa w art. 391 Kodeksu postępowania administracyjnego, dzień wprowadzenia do systemu teleinformatycznego (art. 30 ust.6a uPb.).

Organ, gdy nie wniósł sprzeciwu w drodze decyzji do zgłoszenia, jest zobowiązany z chwilą upływu 30 dni od dnia złożenia zgłoszenia z projektem budowlanym, opieczetować projekty budowlane i 2 egz. przekazać inwestorowi, jeden egz. organowi nadzoru budowlanego i jeden pozostawić w organie przyjmującym zgłoszenie. Ponadto, organ przyjmujący zgłoszenie, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu w terminie 3 dni od dnia:

- 1) doręczenia zgłoszenia – informację o dokonaniu zgłoszenia, zawierającą imię i nazwisko albo nazwę inwestora oraz adres i opis projektowanego obiektu,
- 2) wniesienia sprzeciwu – informację o dacie jego wniesienia,
- 3) upływu terminu, o którym mowa w art. 30 ust. 5 – informację o braku wniesienia sprzeciwu.

W przypadku stwierdzenia, że wniosek o wydanie pozwolenia na budowę ma braki formalne, zastosowanie będzie miał przepis art. 64 § 2 kpa., przy czym termin dla organu na wezwanie wnoszącego do usunięcia braków wynosi 14 dni (art. 33 ust.6 uPb.).

Zlikwidowana jest zbędna procedura administracyjna w przedmiocie zawiadomienia o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych (art. 41 ust. 4 uPb.). Obecnie obowiązujące regulacje wskazują, w jakim przedziale czasowym możliwa jest realizacja inwestycji (od dnia, gdy decyzja o pozwoleniu na budowę jest wykonalna, do dnia utraty przez nią terminu ważności – 3 lata).

Ze względu na szereg zasadniczych

zmian w ustawie dotyczących uzyskania uprawnienia publiczno-prawnego na budowę bądź roboty budowlane, w szczególności w przypadku „zgłoszenia z projektem budowlanym”, wprowadzone zostały zmiany uzupełniające w niektórych artykułach uPb.

Na uwagę zasługuje też uchylene ust. 3-15 w art.5, uchylene art.51, 52 oraz usunięcie z treści uPb regulacji dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej budynków. Zmiany te podyktowane zostały wejściem w życie z dniem 9 marca 2015 r. ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2014 r., poz. 1200). Ustawa określa zasady sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej, zasady kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji w budynkach, zasady prowadzenia centralnego rejestru charakterystyki energetycznej budynków, sposób opracowania krajowego planu działań mającego na celu zwiększenie liczby budynków o niskim zużyciu energii.

Na podstawie ww. ustawy wydane zostało Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie metodologii wyznaczania charakterystyki energetycznej budynku lub części budynku oraz świadectw charakterystyki energetycznej oraz inne rozporządzenia wykonawcze.

Jedną z ostatnich zmian, która weszła w życie 15 września 2015 r. jest rozszerzenie katalogu inwestycji o „strategiczne

inwestycje w zakresie sieci przesyłowych, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych”, których organem administracji architektoniczno-budowlanej I stopnia jest Wojewoda i analogicznie organem nadzoru budowlanego I stopnia jest Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego (art. 82 uPb).

W związku ze zmianami w ustawie Prawo budowlane wprowadzone zostały nowe wzory druków:

- wzór wniosku o pozwolenie na budowę (PB-1),
- wzór wniosku o pozwolenie na rozbiórkę (PB-2),
- wzór oświadczenia o posiadaniu praw do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (PB-3),
- wzór zgłoszenia budowy lub przebudowy budynku mieszkalnego jednorodzinne (PB-4),
- wzór informacji uzupełniającej do wniosku o pozwolenie na budowę i pozwolenia na rozbiórkę oraz zgłoszenia budowy lub przebudowy budynku mieszkalnego jednorodzinne (PB-5),
- wzór decyzji o pozwoleniu na budowę (rozbiórkę).

Czy zmiany w uPb wprowadzone w 2015 r. usprawniły i przyspieszyły proces budowlany? Należy wziąć pod uwagę, że w roku 2013 wydano ponad 75 tysięcy decyzji o pozwoleniu na budowę jednorodzinnych budynków miesz-

kalnych, co stanowiło około 40 procent wszystkich wydanych pozwoleń na budowę. Z przeprowadzonych badań wynika, że obecnie w około 40 procent spraw dotyczących budynków mieszkalnych jednorodzinnych występują strony inne niż wnioskodawca. Można przyjąć, że w przypadku około 30 000 inwestycji rocznie może zostać zastosowany tryb zgłoszenia z projektem budowlanym w miejsce trybu wniosku o pozwolenie na budowę. Wówczas po stronie inwestora wystąpią oszczędności czasowe oraz finansowe (mniejszy wymagany zakres dokumentacji). Natomiast organy prowadzące postępowania odczuwają ograniczenie wielkości obciążeń związanych z wymaganą procedurą (m.in. z koniecznością sporządzenia i rozestania w każdej sprawie decyzji administracyjnej oraz przeprowadzenia procesu stwierdzenia jej ostateczności).

Zmiany te będą na pewno odczuwalne dla inwestorów domków jednorodzinnych (nie wszystkich) oraz inwestorów budów niewymagających żadnej zgody publiczno-prawnej na ich budowę. Są to jednak małe inwestycje, które nie należą do inwestycji celu publicznego czy inwestycji strategicznych. Gdy weźmiemy pod uwagę pozostałe inwestycje – inwestorzy w dalszym ciągu odczuwać będą obciążenia i skazani będą na długoterminowe załatwianie pozwolenia na budowę.

mgr Emilia Kucharczyk,
Sekretarz OKK LOIIB

Kalendarium LOIIB: Wydarzenia. Wrzesień – listopad 2015

WRZESIEŃ

- **3-4 września** – Święto Budowlanych, w Gospodarstwie Agroturystycznym „Łowisko 2 stawy” w Chromowie odbyło się spotkanie służb nadzoru budowlanego województwa lubuskiego. W spotkaniu uczestniczyli Andrzej Cegielnik, przewodniczący OR LOIIB.
- **4-5 września** – odbyła się w Dychowie konferencja z okazji Dnia Budowlanych zorganizowana dla członków LOIIB.
- **7, 8, 9 września** – posiedzenia Zespołów Kwalifikacyjnych w sprawie postępowań kwalifikacyjnych o nadanie uprawnień budowlanych.
- **10 września** – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB przeprowadził przesłuchanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej kierownika budowy.
- **10-12 września** – w Dębem k. Warszawy odbyło się spotkanie informacyjno-szkoleniowe Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z Okręgowymi Komisjami Kwalifikacyjnymi.
- **10-12 września** – narada szkoleniowa dla członków organów kontrolnych Okręgowej Komisji Rewizyjnej w Warszawie. Udział wzięli wszyscy członkowie OKR LOIIB.
- **10-11 września** – w Centralnym Ośrodku Sportu w Wątczu odbyły się XVII Warsztaty Nadzoru Inwestycyjnego oraz Konferencja Techniczna „Rewitalizacja obszarów zurbanizowanych – Energooszczędność”. LOIIB reprezentował Andrzej Cegielnik, przewodniczący OR.
- **11-12 września** – II integracyjne spotkanie regionalne Rad Programowych Biuletynów Informacyjnych Izby Okręgowych, zorganizowane w Wątczu przez ZOIB, w którym uczestniczył Wojciech Janik, sekretarz OR.
- **15 września** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB.
- **16 września** – szkolenie w Zielonej Górze,
- **17 września** – szkolenie w Gorzowie,
- **24 września** – szkolenie w Żarach nt. „Konsekwencje zmian Prawa zamówień publicznych (dla inwestorów i wykonawców) pod kątem konieczności waloryzacji wynagrodzenia, obowiązku wszczęcia procedury wyjaśniającej w przypadku rażąco niskiej ceny, kryteriów wyboru ofert”. Wykładowca: Maciej Sikorski – przedstawiciel firmy ORG-BUD-SERWIS.
- **17-19 września** – narada szkoleniowa Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych i Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej zorganizowana w Uniejowie przez Łódzką OIIB. Uczestniczyli w niej: Ewa Bosy, OROZ-koordynator i Jacek Kasierski, przewodniczący OSD.
- **24 września** – w Warszawie w posiedzeniu Prezydium Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB uczestniczył Piotr Koczwarą, z-ca przewodniczącego KKK.
- **24 września** – w Zielonogórskiej Palmiarni odbyła się XII Gala Budownictwa zorganizowana przez Lubuską Izbę Budownictwa. Ogłoszono wyniki corocznego konkursu na najlepszy obiekt budowlany w województwie lubuskim. Na Gali zaprezentowani zostali również najlepsi absolwenci kierunku budownictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, których prace dyplomowe zostały wyróżnione w konkursie na najlepszą pracę dyplomową. Fundatorem nagród dla lau-

reatów była Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. Nagrody wręczał Andrzej Cegielnik, przewodniczący OR. W uroczystości uczestniczył także Mirosław Gruszecki, członek OR oraz Andrzej Wesoły, z-ca przewodniczącego OKK LOIIB.

- **24 września** – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB przeprowadził przesłuchanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej kierownika budowy.
- **28 września** – Okręgowa Komisja Rewizyjna LOIIB przeprowadziła kontrolę w zakresie działalności Okręgowej Rady oraz realizacji budżetu. Po kontroli odbyło się posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej. W posiedzeniu uczestniczyli: Ewa Barcicka, sekretarz KKR PIIB i Andrzej Cegielnik, przewodniczący OR LOIIB.
- **28 września** – posiedzenie Składu Orzekającego Okręgowej Rady LOIIB w sprawie rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto 23 uchwały.
- **29 września** – posiedzenie Okręgowej Rady LOIIB.

PAŹDZIERNIK

- **1 października** – szkolenie w Gorzowie,
- **7 października** – szkolenie w Zielonej Górze,
- **15 października** – szkolenie w Żarach nt. „Poprawa efektywności energetycznej z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii”. Wykładowca: Marcin Ponarski – przedstawiciel firmy Viessmann.
- **2-3 października** – wyjazd techniczny członków LOIIB do Wrocławia.
- **6 października** – posiedzenie Zespołu Redakcyjnego Biuletynu LOIIB. Omówiono skład nowego numeru biuletynu.
- **14 października** – szkolenie w Gorzowie nt. „Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej inżynierów budownictwa”. Wykładowca: przedstawiciel firmy ubezpieczeniowej ERGO HESTIA.
- **15 października** – w Warszawie odbyło się posiedzenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i Przewodniczących Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych. W posiedzeniu udział wzięli Piotr Koczwarą, z-ca przewodniczącego KKK i Emilia Kucharczyk, sekretarz OKK.
- **20 października** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB.
- **21 października** – w Warszawie w posiedzeniu Krajowej Rady PIIB uczestniczył Andrzej Cegielnik, Przewodniczący LOIIB.
- **22 października** – szkolenie w Gorzowie,
- **28 października** – szkolenie w Zielonej Górze,
- **5 listopada** – szkolenie w Żarach nt. „Wyjaśnienie niezbędnego zakresu będących w obiegu opracowań i pojęć: ocena stanu technicznego, opinia techniczna, ekspertyza, orzeczenie jako zajęcie stanowiska w sprawie”. Wykładowca: mgr inż. Piotr Koczwarą.
- **28 października** – w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego PIIB. LOIIB reprezentował Tadeusz Glapa.
- **29 października** – w Gorzowie odbyło się seminarium szkoleniowe nt. „Nowe rozwiązania w technice sanitarnej” zorganizowane wspólnie z Toruńskim Oddziałem Polskiego

Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych.

- **30 października** – posiedzenie Składu Orzekającego Okręgowej Rady LOIIB w sprawie rozpatrzenia indywidualnych spraw członkowskich. Podjęto 23 uchwały.

LISTOPAD

- **4 listopada** – w Starostwie Powiatowym w Żarach odbyła się konferencja pt. „Podnoszenie kwalifikacji zawodowych po zmianach przepisów w zakresie Prawa Budowlanego i Norm Unijnych”, której współorganizatorem była LOIIB.
- **6-7 listopada** – odbyło się spotkanie redaktorów biuletynów OIIB oraz przewodniczących okręgowych rad zorganizowane w Łodzi przez Łódzką OIIB, w którym uczestniczyli Andrzej Cegielnik, Wojciech Janik i Małgorzata Nadziejko.
- **10 listopada** – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB przeprowadził przesłuchanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej kierownika budowy.
- **10 listopada** – w Zespole Szkół Budowlanych im. Mikołaja Kopernika w Gorzowie odbyła się konferencja z okazji Święta Niepodległości. LOIIB reprezentował Wojciech Janik, sekretarz OR LOIIB.
- **17 listopada** – dwa przesłuchania przeprowadzone przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB w sprawie odpowiedzialności zawodowej projektanta.
- **18 listopada** – szkolenie w Zielonej Górze,
- **19 listopada** – szkolenie w Gorzowie,
- **26 listopada** – szkolenie w Żarach nt. „Wymagania, zasady, niezbędna dokumentacja w postępowaniach administracyjnych (z administracją budowlaną, z nadzorem budowlanym)”. Wykładowca: Jolanta Musiał.
- **19 listopada** – w Warszawie w posiedzeniu Prezydium Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB uczestniczył Piotr Koczwarą, z-ca przewodniczącego KKK.
- **19 listopada** – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB przeprowadził przesłuchanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej kierownika budowy.
- **20 listopada** – dwa przesłuchania w sprawach prowadzonych przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB.
- **20 listopada** – w Zielonogórskiej Palmiarni odbyło się uroczyste spotkanie – podsumowanie projektów promocyjno-prewencyjnych realizowanych w 2015 roku przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Zielonej Górze. Podczas spotkania Izbę reprezentował Rajmund Czerwonajcio, z-ca Przewodniczącego OR LOIIB.
- **20 listopada** – egzamin na uprawnienia budowlane (część pisemna).
- **20-27 listopada** – egzamin na uprawnienia budowlane (część ustna).
- **25-27 listopada** – w Warszawie odbyła się narada szkoleniowa członków KROZ i KSD wraz z przewodniczącymi OSD i rzecznikami koordynatorami. 27 listopada w naradzie uczestniczyli również Wojewódzcy Inspektorzy Nadzoru Budowlanego. Z LOIIB udział brali: Ewa Bosy, OROZ-Koordinator i Jacek Kasierski, Przewodniczący OSD.

Harmonogram szkoleń na rok 2016 – I półrocze

Gorzów Wlkp.

Miejsce i czas: Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna, ul. Sikorskiego 107 (wejście od ul. Kosynierów Gdyńskich), godz. 15.00 (czwartek)

- **07.01.** Tadeusz Biliński – Budownictwo ekstremalne.
- **28.01.** Sebastian Biliński – Obszary zurbanizowane w aspekcie systemowego zagospodarowania wód opadowych. Nowoczesne systemy podczyszczania, retencji i regulacji przepływów.
- **18.02.** Agnieszka Harasimowicz – Proces budowlany jego rozpoczęcie i zakończenie w świetle Ustawy Prawo Budowlane i aktów wykonawczych.
- **10.03.** Dariusz Drowing – Wyroby budowlane w świetle nowej ustawy o wyrobach budowlanych.
- **31.03.** Jolanta Szewczyk – Inżynier budownictwa wykonujący zawód zaufania publicznego w świetle odpowiedzialności karnej, zawodowej oraz dyscyplinarnej.
- **21.04.** dr inż. Grzegorz Bajorek, dr inż. Zdzisław Kohutek – Beton – materiał konstrukcyjny, produkt, wyrób budowlany.
- **12.05.** Bogusław Pabierowski – Bezpieczeństwo pożarowe obiektów budowlanych projektowanych i istniejących oraz procedury oddawania do użytkowania.
- **09.06.** Janusz Traczyk – Wycena i rozliczanie zamówienia na roboty budowlane na różnych etapach procesu inwestycyjnego.

Zielona Góra

Miejsce i czas: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, ul. Prof. Szafrana 1, budynek A8, sala 213, godz. 17.00 (środa)

- **13.01.** Aleksandra Głazowska – Fundusze Unijne na innowacje i rozwój branży budowlanej.
- **20.01.** Tadeusz Biliński – Budownictwo ekstremalne.
- **03.02.** Sebastian Biliński – Obszary zurbanizowane w aspekcie systemowego zagospodarowania wód opadowych. Nowoczesne systemy podczyszczania, retencji i regulacji przepływów.
- **24.02.** Agnieszka Harasimowicz – Proces budowlany jego rozpoczęcie i zakończenie w świetle Ustawy Prawo Budowlane i aktów wykonawczych.
- **16.03.** Dariusz Drowing – Wyroby budowlane w świetle nowej ustawy o wyrobach budowlanych.
- **06.04.** Jolanta Szewczyk – Inżynier budownictwa wykonujący zawód zaufania publicznego w świetle odpowiedzialności karnej, zawodowej oraz dyscyplinarnej.
- **20.04.** dr inż. Grzegorz Bajorek, dr inż. Zdzisław Kohutek – Beton – materiał konstrukcyjny, produkt, wyrób budowlany.
- **18.05.** Bogusław Pabierowski – Bezpieczeństwo pożarowe obiektów budowlanych projektowanych i istniejących oraz procedury oddawania do użytkowania.
- **15.06.** Janusz Traczyk – Wycena i rozliczanie zamówienia na roboty budowlane na różnych etapach procesu inwestycyjnego.

Żary

Miejsce i czas: Technikum Budowlane, ul. Górnoląska 2, godz. 15.00 (czwartek)

- **14.01.** Tadeusz Biliński – Budownictwo ekstremalne.
- **11.02.** Sebastian Biliński – Obszary zurbanizowane w aspekcie systemowego zagospodarowania wód opadowych. Nowoczesne systemy podczyszczania, retencji i regulacji przepływów.
- **03.03.** Agnieszka Harasimowicz – Proces budowlany jego rozpoczęcie i zakończenie w świetle Ustawy Prawo Budowlane i aktów wykonawczych.
- **17.03.** Dariusz Drowing – Wyroby budowlane w świetle nowej ustawy o wyrobach budowlanych.
- **17.03.** Jolanta Szewczyk – Inżynier budownictwa wykonujący zawód zaufania publicznego w świetle odpowiedzialności karnej, zawodowej oraz dyscyplinarnej.
- **02.06.** Bogusław Pabierowski – Bezpieczeństwo pożarowe obiektów budowlanych projektowanych i istniejących oraz procedury oddawania do użytkowania.
- **23.06.** Janusz Traczyk – Wycena i rozliczanie zamówienia na roboty budowlane na różnych etapach procesu inwestycyjnego.

UWAGA!

Prosimy o podanie aktualnego adresu e-mail, ponieważ te znajdujące się w naszej bazie często są już nieprawidłowe.

Informujemy, że biuro Izby na życzenie wydaje certyfikaty o uczestnictwie w szkoleniach.

Prosimy również o przesyłanie propozycji szkoleń na I półrocze 2016 na adres e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl.

Wycieczka techniczna do Wrocławia

Wrocław to dziś miasto liczące 634,5 tys. mieszkańców o bogatej historii i dużym znaczeniu dla naszego kraju i zjednoczonej Europy. W bieżącym roku jako jedyne polskie miasto znalazło się w rankingu firmy doradczej MERCER wśród 230 miast świata w kategorii „Najlepsze miasto do życia w 2015 roku”.

Zaplanowana przez władze naszej Izby wycieczka techniczna do Wrocławia okazała się strzałem w dziesiątkę. Duży udział w jej powodzeniu miał przewodnik dr inż. Leszek Budych – z pasją i profesjonalnie przekazał nam wiedzę dotyczącą rozwoju miasta. Wynajęty największy z możliwych autobusów, z trudem radził sobie na krętych uliczkach wrocławskiej starówki. Dlatego, aby usprawnić zwiedzanie tą część wycieczki odbyła się pieszo. Po obejściu Ratusza na Starym Rynku, wycieczka udała się do punktu widokowego – Wieży Matematycznej Uniwersytetu Wrocławskiego. Zbudowana w latach 1728-1737, dawniej służyła jako obserwatorium astronomiczne. Z góry rozpościerała się panorama miasta. Bez trudu dało się rozpoznać topografię i zrozumieć, że miasto, jak żadne inne w Europie, nigdy nie odwracało się od swoich rzek. W średniowieczu budowano stopnie wodne i wynajmowano na młyny, folusze i inne urządzenia, które pomnażały jego bogactwo. Zawsze korzystano z dróg wodnych. W czasach ich największego rozkwitu zbudowano liczne śluzy, które ułatwiały np. dowóz węgla z Górnego Śląska do Berlina. Jeszcze po 1945 roku jeździł tramwaj wodny. Do dziś działają dwie elektrownie wodne zbudowane w 1924 i 1925 roku. Ostatnie koło młyńskie zakończyło działalność w latach 50' ubiegłego wieku i zastąpiono je napędem elektrycznym.

W granicach Wrocławia do Odry wpyływają Oława, Ślęza, Bystrzyca i Widawa. Rzeki te, wraz z odnogami Odry, tworzą tzw. Wrocławski Węzeł Wodny. Istniejące urządzenia wodne nie uchroniły miasta przed powodzią z lipca 1997 roku. Był to skutek wielu błędów, które popełniono po II wojnie – choćby lokalizując nowe osiedla na terenach przeznaczonych pod magazyny wody w czasie wysokiego stanu. Cała dzielnica Kozanów to teren takiego magazynu. Warto

dodać, że w przeszłości odnotowano wyższe poziomy wody w Odrze bez takich skutków.

Schodząc z Wieży Matematycznej udało się zwiedzić Aulę Leopoldina (w przerwie między uroczystościami inauguracyjnymi nowego roku akademickiego). Jest to jedyne takie świeckie wnętrze w Polsce, zabytek późnego baroku. Cudem ocalony po licznych wojnach, ale już wymagający konserwacji. Zaprojektowany został w czasie budowy uniwersytetu przez Christophorusa Tauscha. Poświęcony jest fundatorowi uniwersytetu cesarzowi Leopoldowi I. Wnętrze podzielone jest na podium i audytorium. Na podium znajdują się loże: rektorska i kanclerska. Centralną część podium zajmuje grupa rzeźbiarska z fundatorem i personifikacjami cnót: Roztropność, Zapobiegliwość, Zwada i Głupota. Na ścianie wejściowej znajduje się empora muzyczna ozdobiona popiersiem ówczesnego Starosty Generalnego Śląska J.A. Schaffgotscha. W Auli odbywają się najważniejsze uroczystości uniwersyteckie.

Po wizycie w auli grupa odbyła spa-

cer na Wyspę Piaskową, gdzie znajduje się siedziba arcybiskupia i katedra. Od cinek z Przystani Kardynalskiej do Przystani w Ogrodzie Zoologicznym wycieczka przepłynęła statkiem spacerowym po Odrze. Po obiedzie odbyło się zwiedzanie jednego z najciekawszych obiektów we Wrocławiu – Afrykanarium (w ostatnim roku ponad milion zwiedzających). Jest to oceanarium prezentujące ekosystemy wodne oraz lądowe Afryki. Jedyne taki obiekt w Polsce zbudowany przez wrocławskie PB Inter-System S.A. w ciągu niecałych dwóch lat. Budowę zakończono w październiku 2014 roku. Koszt? 220 mln złotych. Budynek o konstrukcji żelbetowej w kształcie statku. Długość 160,10 m, szerokość 53,90 m, wysokość 12-15 m. Znajduje się w nim 19 akwariów wodnych o powierzchni 4,6 tys. mkw. i pojemności 15 mln litrów. Przedstawione są tam ekspozycje czterech biotopów: fauna plaży i rafy koralowej Morza Czerwonego, fauna Afryki Wschodniej z basenem hipopotamów oraz rybami jezior Malawi i Tanganika, fauna Kanatu Mozambickiego z płaszczkami i rekinami brunatnymi oraz fauna dżungli Konga z basenami manatów,

krokodyli nilowych i ptakami w hali wolnych lotów. W szklanym tunelu Afrykarium można odbyć podróż w najciekawsze wody Czarnego Łądu i dżunglę Konga oraz podziwiać ich faunę.

Następnym etapem wycieczki była Hala Stulecia, zwana dawniej Halą Ludową. Zbudowana w latach 1911-1913 według projektu budowniczego miejskiego Maksa Berga. Zastosowano przy jej budowie nowatorskie, żelbetowe rozwiązania konstrukcyjne. Zwieńczona największą wówczas kopułą na świecie uznana została za jedno z najwybitniejszych pionierskich dzieł architektury XX wieku i wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. W istniejącym w Hali Centrum Poznańskim można obejrzeć filmy z czasu budowy oraz animacje komputerowe, pokazujące nowatorskie rozwiązania technologiczne zastosowane przy jej wznoszeniu. Wrażeń estetycznych tego dnia dopełniła największa w Polsce fontanna multimedialna o powierzchni 1 ha znajdująca się w Parku Szczytnickim obok Hali Stulecia. Wodne show, zsynchronizowane z muzyką, uświetnia 300 dysz wodnych i 800 punktów świetlnych. Dzień zwieńczony został kolacją koleżeńską i zastużonym odpoczynkiem w Hotelu Jasek przy Sułowskiej.

Sobota, 3 października po śniadaniu, rozpoczęła się objazdem Autostradowej Obwodnicy Wrocławia A-8. Licząca

łącznie 35,40 km trasa składa się z pięciu dużych węzłów komunikacyjnych i 30 obiektów inżynierskich. Największy z nich, zbudowany przez konsorcjum firm Mostostal Warszawa S.A. i Acciona Infraestructura S.A., MOST RĘDZIŃSKI, składa się z dwóch przęseł o rozpiętości 256 m. Wiszą one na najwyższym pylonie w Polsce o wysokości 122 m.

Kolejnym etapem wycieczki był wyjazd na 49 piętro kondygnacji widokowej SKY TOWER. Budynek w stylu nowomodernistycznym zaprojektowało Studio Architektoniczne Fold s.c. Pierwotnie projektowana wysokość wynosiła 258 m, ale ze względu na kryzys ekonomiczny zredukowano ją do 205,82 m (z iglicą 221 m). Fundament budynku stanowi 150 pali żelbetowych o długości 18 m i średnicy 1,50 m oraz płyta żelbetowa o grubości do 7 m. Główna konstrukcja nośna wykonana jest z żelbetu. Budowa trwała 5 lat i ukończono ją w maju 2012 roku. W kompleksie budynków znajdują się galerie handlowe, pomieszczenia biurowe, kluby i apartamenty mieszkalne. Apartament na 48 piętrze o powierzchni 227 mkw kosztuje przeszło 11 mln zł. Na kondygnację widokową prowadzą schody składające się z 1142 stopni. Organizowane są po nich biegi – rekord wynosi 6 minut i 22 sekundy – należy do P. Ślęzaka z Obornik Śląskich. Ponadto komunikację zapewnia 38 dźwigów, 8 ciągów ruchomych schodów i 2 ruchome chodni-

ki. Budynek budzi kontrowersje przez fałszywy wygląd w krajobrazie Wrocławia.

Ostatnim punktem programu wycieczki był Stadion Miejski we Wrocławiu – doskonale skomunikowany z miastem: po zachodniej stronie, przy stadionie przebiega A-8, do lotniska odległość zaledwie 5 kilometrów, a nieco ponad półtora kilometra na północ przepływa Odra. Do stadionu doprowadzono ścieżki rowerowe i zbudowano parking na rowery oraz czteropiętrowy parking dla samochodów. Stadion spełnia wymogi najwyższej kategorii UEFA. Pojemność: 45 105 widzów (nigdy dotąd nie osiągnięta). Obiekt zbudowano w latach 2009-2011 na podstawie koncepcji opracowanej przez J.S.K Architekci sp. z o.o. Budowę rozpoczęło konsorcjum firm z Mostostalem Warszawa S.A. na czele, a zakończyła firma niemiecka Max Bögl. Koszt budowy obiektu: 904 mln złotych.

Za zorganizowanie wycieczki należy się wielkie podziękowanie Okręgowej Radzie LOIIB, Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego LOIIB i jej przewodniczącemu inż. Tadeuszowi Głapie. Poprzeczka została podniesiona wysoko. Nie spotkałem nikogo, kto by nie był zadowolony z jej programu i przebiegu.

mgr inż. Zenon Pilarczyk

FOTOREPORTAŻ - WYCIECZKA TECHNICZNA DO WROCŁAWIA

